

TLAČOVÁ SPRÁVA

Spoločná výstava dvoch mladých vizuálnych umelkýň.

Autorky:	Lenka L. Lukačovičová, Klaudia Korbelič
Titul výstavy:	Hotel OÁZA
Miesto konania:	Foyer Záhorskej galérie Jána Mudrocha v Senici, Sadová 619/3
Výstavu otvorí:	Roman Popelár
Otvorenie výstavy:	26.01. (piatok) 2024 o 17.00
Trvanie výstavy:	26.01.(piatok) 2024 – 17.03. (nedeľa) 2024

Výstava je spoločným projektom sochárky Klaudie Korbelič a fotografky Lenky L. Lukačovičovej, ktorej tvorbu v ostatnom čase prezentovali napríklad na medzinárodnej umeleckej výstave Artrooms Moravany v Moravanoch nad Váhom, Station Contemporary Art Gallery v Bratislave, umeleckom centre Pragovka v Prahe či na festivale súčasného umenia DOM v Bratislave.

Pointa ich vzájomnej spolupráce - nadväzujúcej na výstavu TORZO ZÁLESIE (2022, kurátor Omar Mirza) - je reflektovanie tém súvisiacich so životným prostredím a vzťahom človeka a prírody. Ich objekty sú zámerne nedokončené – odvolávajúce sa na obdobie antiky, kedy boli figurálne umelecké diela zachované vo forme fragmentov (napr. bez hlavy či končatín). Torzá však popisujú aj to, čo zostane z nášho sveta po klimatickej apokalypse, ktorej hrozba je stále citeľnejšia.

Na mini-výstave bude odprezentovaných niekoľko objektov simulujúcich trifydy. Trifid je fiktívny mäsožravý rastlinný druh ozrutných rozmerov opísaný Johnom Wyndhamom v post-apokalyptickom románe Deň trifydov z roku 1951. Pri ich tvorbe obe autorky využívajú recyklované materiály, dokonca recyklujú niektoré svoje diela. Výsledkom sú tak procesuálne objekty - fiktívne rastliny, ktoré vznikli spomínanou recykláciou, pričom relativizujú plynutie času.

(spracované podľa textu Omara Mirzu)

Kludia Korbelič (*1990) patrí medzi mladú generáciu vizuálnych umelcov, ktorí pôsobia súčasne na českej i slovenskej výtvarnej scéne. V tvorbe sa venuje dvom líniam, a to klasickej soche, ktorú podrobuje mechanicko-performatívnej deformácii a site specific inštaláciám a objektom. Námety čerpá zo súčasnosti aj z minulosti. Spracováva problematiku armády, boxu, sci-fi, princípy architektúry a taktiež sa zaoberá statusom súčasného človeka a otázkami jeho budúcnosti. Dôležitým prvkom jej diel je interakcia zo strany divákov, tak ako aj proces vznikania, transformácie a zanikania sochárskeho artefaktu. Ten často vystavuje rôznym vonkajším i vnútorným vplyvom, ktoré ho deštruujú, transformujú a odhmotňujú. Autorka týmto procesom skúma samotné sochárske médium a testuje jeho hranice. Pýta sa, čo sa dá ešte považovať za sochu a čo už túto kategóriu presahuje. Sleduje, ako sa formálne i kontextovo mení sochársky artefakt prechádzajúci určitými situáciami a procesmi, do ktorých je uvedený alebo je im vystavený. Autorka má za sebou niekoľko úspešných skupinových i samostatných výstav na Slovensku aj v zahraničí. Žije a tvorí v Brne.

Marianna Brinzová

Konceptuálnym základom projektov **Lenky L. Lukačovičovej** (*1987) je skúmanie problémov a otázok spojených s ľudskou existenciou, miestom, médium fotografie a kultúrnej identity. Zameriava sa na základné otázky života, minulosti aj budúcnosti a zároveň skúma postavenie a úlohu fotografie vo vizuálnom svete. Reflektuje staré sociálno-ekonomické štruktúry a globálne klimatické zmeny vzniknutej tekutej modernity cez jemné symboly, odkazy a kompozície. Vo svojej praxi vytvára objekty zmiešaných médií, ale aj procesuálne diela, ktoré majú korene predovšetkým v analógovej fotografii. Tiež sa venuje výskumu fotografie ako sekundárneho média v performancii, inštalácii a fotografii vo verejnom priestore. Pôsobí ako vedúca Protoateliéru na Katedre fotografie a nových médií VŠVU v Bratislave, kde tvorí a žije.